

7600234@gmail.com

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

579 היום

גיטין דף ס"ז למסקנא

דף ס"ז ע"א

א. איסי בן יהודה היה מונה שבחן של חכמים: (א) רבי מאיר חכם וסופר. (ב) רבי יהודה חכם לכשירצה. (ג) רבי טרפון גל של אגוזין, שהיה מביא ראיה למה שנשאל ממקרא ומדרש משנה הלכה ואגדה. (ד) רבי ישמעאל חנות מיוזנת, שיינה מזומן ואין צריך להמתין. (ה) רבי עקיבא אוצר בלום, שלמד הכל, ולאחר מכן סידר מקרא בפני עצמו וכו'. (ו) רבי יוחנן בן נורי, קופת הרוכלים, שמה ששואלים ממנו יש לו. (ז) רבי אלעזר בן עזריה קופה של בשמים (דומה לרוכלין אלא שהרוכל מרבה במינים יותר, וקושר כל אחד בצרור לבדו). (ח) משנת רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי, שלא לימד הרבה אבל הלכה כמותו. (ט) רבי יוסי נימוקו עמו, שמפרש טעם לכל דבריו. רבי שמעון טוחן הרבה ומוציא קימעה, שלמד הרבה ומשכח מה שהוא סובין.

דף ס"ז ע"ב

א. אמר לעשרה כתבו ותנו גט לאשתי, אחד כותב ושנים חותמין. אמר להם 'כולכם כתובו' אחד כותב וכולם חותמין, לפיכך אם מת אחד מהן הגט בטל (משנה סו:).

ב. אמר לעשרה כתבו ותנו גט לאשתי, אחד כותב בשביל כולם. 'כולכם כתובו' אחד כותב במעמד כולם. וכן אם אמר 'הוליכו גט לאשתי' אחד מוליך בשביל כולם, 'כולכם הוליכו' אחד מוליך במעמד כולם.

ג. אם מנה אותם, י"א שאם מנה את כולם הקפיד על כולם, דינם ככולכם. ואם מנה מקצתם, אין דינם ככולכם. וי"א להיפך.

ד. רב יהודה היה חושש בכל גט שאדם אומר במעמד רבים, שמא יאמר לכולכם נתכוונתי ולא יחתמו כולם, ונמצא גט בטל. ולפיכך התקין שיהו כותבין בו: כך אמר לנו פלוני, כתבו או כולכם או כל אחד ואחד מכם, חתומו או כולכם או כל שנים מכם, הוליכו או כולכם או כל אחד ואחד מכם. ורבא היה חושש שמא יפסיקו באמצע ויכתבו רק כולכם, ולפיכך תיקן לכתוב שאמר להם כתובו כל אחד מכם, חתומו כל שנים מכם, הוליכו כל אחד מכם.

הדרן עלך האומר

פרק מי שאחזו למסקנא

ה. מי שאחזו שידה השולטת במי ששתה הרבה יין מגיתו שנקראת 'קורדייקוס', ואין דעתו מיושבת עליו, ואמר: כתבו גט לאשתי, לא אמר כלום. ואם אמר כתבו גט לאשתי, ולאחר מכן אחזו קורדייקוס, וחזר ואמר אל תכתבו, אין דבריו האחרונים כלום.

ו. אילים מחמת חולי, שאמרו לו: נכתוב גט לאשתך? והרכין בראשו, בודקין אותו שלשה פעמים, אם אמר על לאו לאו ועל הן הן, יכתבו ויתנו.

ז. הרפואה ל'קורדייקוס' היא שיאכל בשר כחוש על גחלים, וישתה יין מזוג במים הרבה.

ח. מי שאחזו חולי מחמת חום, ביומו, ישתה כד מים. אם עומד כבר ביום שני, יעשה הקזת דם בקרן. וביום השלישי, יאכל בשר כחוש על גחלים, וישתה יין מזוג במים הרבה. ואם היא מימים הרבה, יקרע תרנגולת שחורה שתי וערב, ויגלח באמצע ראשו, ויושיבנה שם עד שתידבק, ויטבול במים עד צווארו עד שיפוג לבו, וישוט ויצא וישב. אם לא הועיל, יאכל 'כרתי' ויטבול במים עד שיפוג לבו.

ט. לחולי הבא מחמת צינה, יאכל בשר שמן על גחלים, ויין שאינו מזוג. ויש אמוראים שנתעסקו במלאכה לרפואת חולי הצינה, באמרום: 'גדולה מלאכה שמחממת את בעליה'.

~~~~~

לתועלת הלומדים ראינו לנכון להביא לשונו של מהר"ל בליקוטים (פ"ח מ"ג):
אמר לנו מהר"י ס"ג, כל הרפואות והלחשים שבכל התלמוד, אסור לנסות אותם, משום דאין אדם יכול לעמוד על עיקרם, וכי לא יעלו בידם ילעגו וילגלו על דברי חכמים. מלבד הא דאיתא במסכת שבת סוף פרק במה אשה מי שנתחב לו עצם בגרונו וכו', ולא שום אחד יותר. ע"כ. וכדאי לעיין גם בים של שלמה (חולין פ"ח סי' י"ג).

בברכת 'והסירותי מחלה בקרבך'

.....

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". אין להפיץ ו/או לעשות כל שימוש מסחרי בחומר. להצטרפות:

7600234@gmail.com